

लज्जालुः, पुं, स्त्री, (लज्जायाः स्त्रीत्वार्थे आलुः ।) लज्जाविशेषः । तत्पर्यायः । रक्तपादी २ प्रमी-
पत्रा ३ स्यूका ४ खदिरपत्रिका ५ चक्रोचिनी
६ समझी ७ नमस्कारी ८ प्रसारिणी ९ सप्त-
पर्णी १० खदिरी ११ गळमालिका १२
लज्जा १३ लज्जिरी १४ सर्पलज्जा १५ अस्-
रोधिनी १६ रक्तमूला १७ ताम्बूला १८
खगुमा १९ अज्जविकारिका २० । इति राज-
निर्घण्टः ॥ महाभौता २१ वज्रिनी २२ महौ-
वधिः २३ । इति शब्दचन्द्रिका ॥ अस्या
गुणाः । कटुत्वम् । शीतत्वम् । पित्तातिवार-
शोफहाहश्रमन्वायव्रणकुष्ठ-कफार्तनाशिलच ॥
लज्जेदी यथा,—
“लज्जालुविपरीतान्या अल्पचुपट्टहृदना ।
वैपरीत्या च लज्जालुर्भाभिधाने प्रयोजयेत् ॥
लज्जालुवैपरीत्याहुः कटुरथाः कफापनुत् ।
रसे नियामकश्चैव गानाविज्ञानकारकः ॥”
इति राजनिर्घण्टः ॥
अन्या हंसपादीशब्दे ऋष्या ॥* । अपि च ।
“लज्जालुः स्यात् प्रमीपत्रा समझाज्जलि-
कारिका ।
रक्तपादी नमस्कारी नाम्ना खदिरकेत्वपि ॥
लज्जालुः शीतता तिक्ता कषाया कफपित्त-
जित् ।
रक्तपित्तमतीसारं योनिरोगान् विनाशयेत् ॥”
अत लज्जालुमेदः ।
“अलम्बुषा खरत्वक् च तथा मेदोगला स्मृता ।
अलम्बुषा लघुः खाडुः क्षमिपित्तकफापहा ॥”
इति भावप्रकाशः ॥
अन्या दुग्धिकाशब्दे ऋष्या ॥
लज्जाशीलः, त्रि, (लज्जा शीलं स्वभावो यस्य ।)
लज्जाविशेषः । तत्पर्यायः । अपत्रपिच्छुः २ ।
इत्यमरः ॥ लज्जितः ३ । इति शब्दरत्नावली ॥
लज्जितः, त्रि, (लज्जा सज्जातास्य । लज्जा + तार-
कादित्वात् इत्च् ।) लज्जायुक्तः । तत्पर्यायः ।
हीनः २ हीनः ३ । इत्यमरः ॥ (यथा, रघुः ।
१२ । ७५ ।
“कामं जीवति मे नाथः इति सा विजहौ
शुचम् ।
प्राक् मत्वा सत्वमस्थानां जीवितास्तीति
लज्जिता ॥”)
लज्जिरी, स्त्री, लज्जालुः । इति राजनिर्घण्टः ॥
लज्ज्या, स्त्री, लज्जा । इति शब्दरत्नावली ॥
लज्ज, तु क भासने । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(अदन्त-चुरा०-पर०-सक०-सेट् ।) क, लज्ज-
यति । भासनं दीप्तिः । इति दुर्गादासः ॥
लज्जः, पुं, (लज्जयति शोभते इति । लज्ज + अच् ।)
पदः । कच्छः । इति हेमचन्द्रः ॥ पुच्छः ।
इति जटाधरः ॥
लज्जिका, स्त्री, (लज्जयति शोभते इति । लज्ज +
कुञ् । टाप् । अत इत्वम् ।) वैश्या । इति
हेमचन्द्रः ॥

लड, वाङ्मोक्षोः । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-
पर०-अक०-सक०-च-सेट् ।) बालोऽत्रः तस्य
भावो वाङ्मोक्ष इति यावत् । लटति लोकः
शिशुः स्यात् । किञ्चिद्दति वेद्यर्थः । इति
दुर्गादासः ॥
लटः, पुं, (लटति यथेच्छया वदतीति । लट +
अच् ।) प्रमादवचनम् । दोषः । इति
विश्वः ॥
लटकः, पुं, (लटतीति । लट् + “कुन् शिष्य-
संज्ञयोरपूर्वस्यापि ।” उणा० २ । ३२ । इति
कुन् ।) दुर्जनः । इत्युणादिकोषः ॥
लटपर्ण, स्त्री, (लटसुयं पर्णमस्य ।) लघम् ।
इति राजनिर्घण्टः ॥
लट्टः, पुं, दुर्जनः । इति शब्दरत्नावली ॥
लट्टः, पुं, (लटतीति । लट् + “अश्रुपूर्वस्येति ।”
उणा० १ । १५१ । इति कुन् ।) जातिविशेषः ।
नेटुया इति भाषा ॥ रागभेदः । तुरङ्गमः ।
इत्युणादिकोषः ॥
लट्टा, स्त्री, (लट् + कुन् । टाप् ।) करङ्गभेदः ।
गाटाकरङ्गा इति भाषा । वाद्यभेदः । पञ्चि-
विशेषः । ग्रामचटक इति ख्यातः । इति
मेदिनी । वे, २२ । कुसुम्भम् । इति हेमचन्द्रः ॥
भ्रमरकः । भोडरी इति ख्यातः । इत्यमर-
भरतौ । (शिलो । इति हारावली । २५६ ॥
तूलिका । दूतम् । यथा,—
“लट्टा तु तूलिका ख्याता लट्टा दूतेऽपि
दृश्यते ॥”
इति यादवभौ ।” इति उणादिवृत्तौ
उज्ज्वलः । १ । १५१ ।)
लड, विलासे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-
पर०-अक०-सेट् ।) लडति बाला । इति दुर्गा-
दासः ॥
लड, इ किंभावये । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (चुरा०-
पञ्चे भा०-पर०-सक०-सेट् ।) इ, लडति ।
कि, लडयति लडति । भाषणं कथनम् । अयं
केचिन्न मन्यते । इति दुर्गादासः ॥
लड, ओ इ कि उत्त्पये । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(चुरा०-पञ्चे भा०-पर०-सक०-सेट् ।) ओ,
लडिनः । अयुवन्वबलादिमूयवधानेऽपि निष्ठा-
तस्य नत्वम् । अस्मात् निष्ठायामिन् न स्यादि-
त्येके । लड् इति । इ, लडति । कि, लडयति
लडति तच्छुलं लोकः । इति दुर्गादासः ॥
लड, क उपसेवे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (चुरा०-
पर०-सक०-सेट् ।) उपसेवे इह अत्यन्तपाल-
नम् । क, लालयेत् पञ्चवर्षाणि पुत्रमिति अत्र
उलयोरेकत्वात्त्वम् । कल्पनायामस्य प्रयोगः ।
इति रमानाथः । लाडयति लतां वायुः । इति
दुर्गादासः ॥
लड, क ड वीप्से । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (चुरा०-
आत्म०-सक०-सेट् । क ड, लाडयते । लाभ
यव इत्यन्व । विशेषेण आप्तुमिच्छा वीप्सा ।
इति दुर्गादासः ॥

लड, तु क क्षेपे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (अदन्त-
चुरा०-पर०-सक०-सेट् ।) लडयति । अल-
लाडत् । इति दुर्गादासः ॥
लड, म उन्मन्यनजिज्ञयोः । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(भा०-पर०-अक०-लज्जित् पीडनादौ सक०-
सेट् ।) उन्मन्यनं पीडितोभावः उत्तमि-
भावश्च । लडति लता वायुना पीडिता उत्-
त्तमि वा स्यादित्यर्थः । जिज्ञा तद्विषयक्रिया ।
लडति जिज्ञा स्पन्दनवती स्यादित्यर्थः । म,
लडयति । लडयति लघुमुल्लयत्यन्विति
श्रीहर्षः । पीडयतीत्यर्थः । कवाटमौमिन्द्रः
किरणलहरीमुल्लयतीति सुरारिः । उत्-
त्तमिपतीत्यर्थः । उभयत्र उलयोरेकत्वात्त्वम् ।
केचित्तु जिज्ञोन्मन्यने इति पठित्वा जिज्ञाया
उन्मन्यनं उत्त्पेयमिति व्याख्याय लडति
जिज्ञां सपं इत्येवोदाहरन्ति । इति दुर्गा-
दासः ॥
लड्डः, त्रि, मनोज्ञः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
लड्डः, त्रि, दुर्जनः । इति शब्दरत्नावली ॥
लड्डुकः, पुं, पिष्टकविशेषः । लाडु इति भाषा ॥
यथा । लड्डुको दुर्जरो गुरुः । इति राज-
वल्लभः ॥ अपि च ।
“तेलेन हविषा पक्वं भवेत् चूर्णं च लड्डुकः ॥”
इति शब्दचन्द्रिका ॥
लड्ड, स्त्री, (लड्डति उत्त्पियते इति । लड्ड +
चञ् ।) पुरीषम् । लाडु इति भाषा । यथा,—
“समेधमानेन स लज्जावाहुना
निरुद्धवायुचरणांश्च निक्षिपन् ।
प्रखिलगात्रः परिष्टतलोचनः
पपात लड्डं विष्टजन् चित्तौ अस्तुः ॥”
इति श्रीभागवते १० स्कन्धे ३७ अध्याये
८ श्लोकः ॥ लड्डं पुरीषसुतुष्टजन् । इति तट्टी-
कायां श्रीधरस्वामी ॥
लड्डजः, त्रि, (लड्डे तदाख्यदेशे जायते इति ।
जन् + डः ।) लड्डदेशजातः । यथा,—
“पूर्वोन्वाये नवशतं षड्श्रीतिः प्रकीर्तिताः ।
पिरङ्गाभाषया तन्वास्तीर्था संसाधनात् सुवि ॥
अधिपा मङ्गलानाश्च संशोभेत्पराजिताः ।
इरेजा नव षट् पञ्च लड्डजाणापि भाविनः ॥”
इति मेघतन्त्रे २३ प्रकाशः ॥* ॥
लड्डस्तु अधुना लड्डन् इति ख्यातः । इरेजानां
राजधानी च ।
लत, प्राति । वीजघातुरयम् । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(भा०-पर०-सक०-सेट् ।) लता । इति दुर्गा-
दासः ॥
लता, स्त्री, (लतति वेष्टयते यावन्मिति । लत + पचा-
द्यच् । टाप् ।) शाखादिरेषिता गुडुच्चादिः ।
तत्पर्यायः । वल्ली २ प्रततिः ३ । इत्यमरः ॥
वलिः ४ वैलिः ५ प्रततिः ६ । सा शाखापञ्च-
समायुक्ता वैल्यतानिनी । इति शब्दरत्नावली ॥
तत्पर्यायः । वीरत् २ गुल्मिनी ३ उलपः ४ ।
इत्यमरः ॥* ॥ अमायां वीरधां द्वेदकर्तुर्विन्हा